

dighed, at Forsørgelsesrets Erhvervelse paa det Sted, hvor Fattigunderstøttelse ydes, derved i Almindelighed afbrødes, at han saalænge han nyder Fattighjælp, ordentligvis bliver pligtig at opholde sig i Forsørgelseskommunen, og at Understøttelsen i disse Tilfælde kan være en Hindring for Høftestabs Indgaaelse, foruden nogle andre mindre betydende Virkninger. Det er altsaa i Virkeligheden saaledes, at den, der faar denne i § 64 nævnte Fattigunderstøttelse, er en fri Mand, og at Spørgsmaalet om Erhvervelsen af Forsørgelsesret ophører for den, der er gaaet ind under denne Bestemmelse. Saa er det forbi, saa har han gjort op med Fattigvæsenet, og det vedkommer ham ikke mere; kun vedkommende Kommunalbestyrelse skal yde, hvad han behøver efter Paragraffen. Det er altsaa ikke rigtigt, naar man siger, at her ydes ikke andet, end hvad man yder et almindeligt Fattiglem, at Understøttelsen har den samme Karakter. Det har den absolut ikke, det er der ikke Spørgsmaal om; det har den ikke efter Regeringsforslaget, og i den Henseende sker der ingen Forandring. Nu siger den ærede Ordfører, om Ministeren nu ogsaa kan være med til at udvikle dette videre. Men det kommer nu an paa, hvorledes man ønsker det udviklet. Det kan ikke forlanges bemyndret i et Ord. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), som fornylig havde Ordet, dvælede ved de Oplysninger, der vare indhentede, og sagde, de vare uden Betydning. Jeg skal ikke fordybe mig i disse, men den ærede Ordfører gjorde overfor det en Bemærkning, som jeg dog vil svare paa. Han sagde, det var til Dels Ministerens Skyld. Jeg skal sige, hvorledes det hænger sammen. Da jeg fik Anmodningen om at indhente disse Oplysninger, var Rigsdagen gaaet fra hinanden. Var Anmodningen kommen 3 Dage før, Rigsdagen var gaaet fra hinanden, og havde man forlangt Konference med mig, vilde jeg naturligvis ogsaa have rakt Haanden til at faa nogle Oplysninger, men Spørgsmaalene vilde være blevne formulerede noget anderledes. Efterat jeg havde faaet disse Spørgsmaal, overlod jeg dem til en kyndig Mand til Bearbejdelse; denne Mand kom derefter til mig og sagde: Herregud, her har jeg et Schema, maa jeg ikke spørge efter det; hvis jeg maa det, vilde jeg faa meget mere at vide. Jeg sagde nej, thi naar jeg møder næste Aar med nogle andre Oplysninger, og ikke netop svarer paa det, her spørges om, saa siger man her, at man ingen Oplysninger har faaet; det har været almindeligt tidligere. Nu tilføjede jeg i det Cirkulære, som udgik — og det har jeg selv gjort — Ordene „saa-

vidt muligt“, thi det forekommer mig, at hvis man vilde stille meget stærke Krav i Retning af Spørgsmaalenes Bevarelse, saa kunde man vente at faa Schemaerne tilbage uden Bevarelse med Saattegninger: kan ikke bevares. Vi have egentlig kun af Oplysninger dem, som foreligge fra den i 1888 foretagne Folketælling. Jeg har ikke kunnet finde nyere Oplysninger. I Følge disse var der af Personer over 60 Aar 188,539, og den samlede kommunale Fattigunderstøttelse var i 1886 6,812,945 Kr. Hvor meget der deraf tilfalder de 60aarige, ved man ikke. Der er en Grundfejl ved disse Oplysninger, som gjør, at der ikke er megen Grund til at fordybe sig meget i dem, og det er, at man ikke kan se, hvem af de paagældende der er under Fattigvæsenet og hvem ikke. Det kan være, at det ellers kunde være interessant at beskæftige sig med dette Materiale, men man kan i hvert Tilfælde ikke tage nogen sikker Stilling derefter. Oplysninger mangler man altsaa, men dermed er ganske vist ikke sagt, at man ikke kan arbejde videre paa Sagen. Den ærede Ordfører siger, at det, som Udvalgets Flertal her har foreslaaet, kun skal være et Grundlag til videre Forhandling, og som saadant er jeg ogsaa villig til at acceptere det; men ogsaa kun som saadant. Det er klart, at Betingelserne maa formuleres i to Retninger: 1) hvorledes Betingelserne skulle være for dem, der skulle med, og 2) hvorledes Betingelserne skulle være for dem der ikke maa komme med. Jeg tør ikke sige, at det sidste er nødvendigt, men jeg anser det for at være nødvendigt. Og den ærede Ordfører for Mindretallet vrøt ogsaa ved dem. Man maa der indrette sig saaledes, at man ikke ved at omgaa disse Bestemmelser skal komme ind under Paragraffen. Saa siger den ærede Ordfører, at det vilde føre til forøgede Udgifter for Kommunen imod Regeringsforslaget, og det er rigtigt. Regeringsforslaget er langt mere begrænset, og jeg tror, det er rigtigst at fastholde disse Vilkaar. Den ærede Ordfører vil have den ubidvidet og tror, at der vil komme langt flere ind under den, og det er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, at Ordføreren har Ret i. Men forinden man kan sige, i hvilken Grad det kan ventes støttet, maa man kende noget mere til, hvilke Vilkaar der agtes opstillede for at komme ind under Paragraffen. I Fjor under Behandlingen af Brændevinsloven — hvis en saadan forelaa, vilde jeg for Resten staa trostligere paa denne Paragrafs Bestemmelser — i Fjor altsaa var der en Tendens til at støtte Kommunens Udgifter, og forsaavidt som Udgifterne bleve for-